

கண்ணன் — பெயர் விளக்கம்

ஸ்ரீ.உ.வே. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் விஞ்சிமூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமி

மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வார்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாசுரங்களில் “கண்ணன்” என்று வருகின்ற இடங்களையும் அதற்கு ஆசார்யர்கள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானங்களையும் கூர்ந்து கவனித்தால் பல அர்த்தங்களில் அச்சொல் வழங்கி வந்திருப்பது நன்கு தெரியவரும். அவற்றை ஒருங்கிணைத்துப் பார்ப்பதுவே இக்கட்டுரையின் சுருக்கமாகும்.

1. கண்ணன் - கண்ணாக இருப்பவன்

கண்ணாவான் என்றும், மண்ணோர் விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார் வேங்கட, விண்ணோர் வெற்பனே.

என்பது நம்மாழ்வாருடைய பாசுரம். இதில் எம்பெருமான், மனிதர்க்கும் தேவர்க்கும் “கண்” உறுப்பாகயிருப்பவன் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொருளை, கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாவதார காவியத்தில் பொருத்திக் காட்டியிருக்கிறார். மிதிலையில் இராமபிரான் தேரில் செல்கின்ற பொழுது எல்லோரும் அவனை இமைகொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களாம். அனைவர்களுடைய கண்களும் இராமபிரானே நிறைந்திருந்ததால் கண்ணன் என்று சொற்பொருளை விளக்கியது போல் இருந்ததாம்.

வீதிவாய்ச் செல்கின்றான் மேல் வீழித்திமையாது நின்ற
மாதரார் கண்களுடே வாவுமான் தேரீர் செல்வான்
யாதீனும் உயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க்கும் கண்ண னென்றே
ஓதிய பெயர்க்குத்தானே உறுப்பொருளுணர்ந்திவிட்டான்

என்பது கம்பர் பாடல். இப்பாடலில் மேற்கூறிய காரணத்தால் இராமபிரான் “கண்ணன்” என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாக விளங்குகிறான் என்பது தெளிவாகிறது.

கண்ணே! உன்னைக் காணக் கருதி என் நெஞ்சம்
எண்ணே கொண்ட சீந்தையதாய் நின்றியம்பும்

என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தில், “கண்ணே” என்பதற்கு “காண்கைக்குச் சாதனமான கண்ணும் காணப்படும் விஷயமும் அவன் என்கிறார்” என்ற வ்யாக்யானம் இக்கருத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“கொண்டல் வண்ணாகுடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா! கண்ணா!”

என்ற பாசுரத்தில் வரும் “கண்ணா கண்ணா” என்பதற்கு “த்ருஷ்டி பூதனான கண்ணனே” என்று இப்பொருளை வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பதும் அறியலாம். ஆக கண்ணாக இருப்பவன் கண்ணன் என்று அறியலாயிற்று. இது கட்பொறியைக் குறிக்கும் கண் சொல்லிலிருந்து பிறந்த கண்ணன் என்று அறிய வேண்டும்.

2. கண்ணன் - நிர்வாஹகன்

கண் என்பது கீழே உடல் உறுப்புகளில் ஒன்றான கண் அவயத்தைச் சொன்னதாகப் பொருள் அறியப் பெற்றது; இப்பொழுது "நிர்வகித்தல்" என்னும் பொருளில் விவரிக்கப்படுகிறது. நாட்டு வழக்கில் வழங்கும் கணவன் என்ற சொல் இப்பொருள் பற்றியே வழங்குகிறது என்பதை முதலில் எண்ணிப் பார்த்தற்குரியது. கண்+அ+வ்+அன் = கணவன்; கண்+அன் = கண்ணன்.

மண்ணாய் விண்ணாய் எல்லாம் உடனூண்டநம்
கண்ணன் கண்ணல்லது இல்லை ஓர் கண்ணே.

என்ற பாசுரத்தில் "கண்" என்பதற்கு, "த்ருஷ்டி நிர்வாஹகன்; களைகண் என்று நிர்வாஹகரைச் சொல்லக் கடவதிறே" என்ற இருபத்தி நாலாயிரப்படி உரையால் அறியலாம். "மணியை வானவர் கண்ணனை" என்ற இடத்தில் "பரமபத வாசிகளுக்கு நிர்வாஹகனை" என்று ஈட்டில் உரைத்திருப்பது காணலாம்.

எண்ணீலாவரக்கரை நெருப்பினால் நெருக்கினாய்.
கண்ணலால் ஓர் கண்ணிலேன்

என்ற திருமழிசைப்பிரான் அருளிச் செய்த பாசுரத்திற்கு "தேவரீரை யொழிய வேறொரு நிர்வாஹகரையுடையேனல்லேன்" என்றும்.

மணாளன் மலர் மங்கைக்கும் மண் மடந்தைக்கும்
கண்ணாளன் உலகத்துயிர் தேவர்கட்கெல்லாம்

என்ற பாசுரத்திற்கு, "லோகத்தில் மனுஷ்யர்களென்ன, தேவர்களென்ன எல்லோருக்கும் நிர்வாஹகன்" என்றும் கண்ணன் சொற்பொருள் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக கண் என்று நிர்வாஹத்திற்குப் பெயராகி அதன் அடிப்படையில் வந்தது இது என்று உணரவேண்டும்.

3. கண்ணன் - எங்கும் நிறைந்தவன்

"கண்" என்பதற்கு இடம் என்று பொருள். இது ஏழாம் வேற்றுமை உருபுமாகும். 'இடமெல்லாம் இருப்பவன் எவனோ அவனே கண்ணன்' என்று இதன் பொருள். 'எங்குமுள்ள கண்ணன்' என்று இதன் பொருள்.

எங்குமுள்ள கண்ணன் என்ற மகனைக் காய்ந்து
இங்கில்லையால் என்று இரணியன் தூண்டுகடைய்
அங்கப் பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய என்
சிங்கப்பிரான் பெருமை யாராயும் சீமைத்தே

என்பது நம்மாழ்வார் பாசுரம். இதில் "கண்ணன்" என்ற சொற்பொருளை ஆழ்வாரே

விவரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். "எங்குமுள்ள" என்று பொருளையும் "கண்ணன்" என்று அப்பொருள் கொண்ட சொல்லையும் இணைத்து "எங்குமுள்ள கண்ணன்" என்று அருளிச் செய்திருப்பது நன்கு உணரக்கூடியது. இதையே மேலும்,

எஞ்ஞான்றும் எங்கும் ஒழிவற நிறைந்து நின்ற

மெய்ஞ்ஞானச் சோதிக் கண்ணன்

என்ற பாசுரத் தொடரில் ஆழ்வாரே வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதையும் காணலாம். இடப்பொருளைக் குறிக்கும் "கண்" என்ற சொல்லடியாகப் பிறந்தது கண்ணன் என்று அறிக.

4. கண்ணன் = கண்ணழகன்

தாமரைபோல எழில் மிளிரும் கண்ணழகு படைத்தவன் என்ற பொருளில் வழங்கிவருவதைக் காணலாம்.

"அண்ணல் மாயன் அணிகொள் செந்தாமரைக் கண்ணன்" என்ற பகுதிக்கு "இக்கண்ணழகு உடையவனுக்கு வேறொரு ஒப்பனை வேண்டா" என்னும்படி இருப்பதாய், தனக்குத்தானே ஆபரணமாய், விகாசம், செவ்வி, குளிர்ந்தி நாற்றங்களினாலே தாமரையை ஒரு வகைக்கு ஒப்பாம்படி சொல்லலாய் இருக்கிற கண்ணழகுடையவன்" என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"தண்பெருநீர்த் தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும் கண் பெருங்கண்ணன்", "தகுங்கோலத்தாமரைக் கண்ணன்", "செங்கோலக் கண்ணன்", "அணிகொள் செந்தாமரைக் கண்ணன்", "தாமரைக் கண்ணினன்", "கமலத்தடம் பெருங்கண்ணன்", "செய்ய கண்ணன்"

என்று வரும் இடங்களில் கண்ணழகு பற்றியே "கண்" சொல் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதை நன்றாக அறியலாம்.

5. கண்ணன் கண்ணோட்டமுடையவன்

திருக்குறளில் கண்ணோட்டம் என்று ஓர் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்கு உரை செய்த பரிமேலழகர் "கண்ணோட்டமாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால், அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர் மேல் கண் சென்ற வழி நிகழ்வதாதலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று" என்று உரை எழுதினார்.

இதை வடமொழியில் கடாசுடிம் என்று சொல்லலாம். இதுவே இரக்கம், கருணை, அநுகூலம் என்ற பொருளிலும் வழங்குகிறதாக அறியலாம். ஆக "கண்" என்பது

கண்ணோட்டமாகிற குணத்தைக் கூறும் என்பதாயிற்று.

“பண்ணை வென்ற இன்சொல் மங்கை கொங்கை தங்கு
பங்கயக் கண்ண”

என்ற திருமழிசைப் பிரான் பாசரத்தில் கண்ண! என்பதற்கு “ஆபத் ஸகத்வாதி குணப்ரேரிதமான விசேஷ கடாசுடித்தைப் பண்ணினவன்” என்று உரை எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

“கார்த்தன் கமலக்கண்” என்னும் நாச்சியார் திருமொழியில் கமலக்கண்ணன் என்பதற்கு அகவாயில் அனுக்ரஹத்துக்கு ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுமதுவும் ஆய்த்துத் திருக்கண்கள் என்று உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அனுக்ரஹம் என்ற பொருள் கொண்ட கண் அடியாகப் பிறந்த சொல் இது என்பதாம்.

6. கண்ணன் - கையாளன் (எளியவன், ஸுலபன்)

மேற்சூறிய கண்ணோட்ட (கருணை) குணம் மிகும் பொழுது மிக்க எளிமையை உடையவனாகிறான். இதனால் தன் அடியாருக்கு மிகவும் ஸுலபனாய் கையாளனாக இருக்கிறான்.

“உள்ளுலாவி உலர்ந்துலர்ந்து என வள்ளலே கண்ணனே” என்ற இடத்தில் வரும் கண்ணனுக்கு “உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தருமவனே” என்று உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “காண்பாரார் எம்மீசன் என் கண்ணனை” என்ற இடத்திற்கு “ஸர்வேஸ்வரனாய் இருந்து கிருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து எனக்குக் கையாளானவன்” என்றும்,

“கரிய மேனியன்..... கண்ணன் விண்ணோரிறை” என்ற இடத்தில், ‘ஆச்ரிதர்க்குக் கையாளாயுள்ளவன்’ என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ‘மெலியுநோய் தீர்க்கும் நம் கண்ணன்’ என்ற இடத்தில், ஆபத்துக்களிலே வந்து முகம் காட்டும் என்னும் ப்ரமாண ப்ரஸித்தி (அதாவது) விரகவ்யதையைப் போக்கும் ஆச்ரித ஸுலபனான க்ருஷ்ணன் என்று உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“கற்கும் கல்வி எல்லாம் கருங்கடல் வண்ணன் கண்ணபிரான்” என்ற இடத்தில் கண்ணன் என்பதற்கு, “ஆச்ரித பாரதந்த்ரியத்திற்கு வாசகமான திருநாமம். க்ருஷ்ணனாகில் ஆச்ரித பவ்யன் என்று ப்ரஸித்தமிறே” என்று இவ்வாறு உரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கண்ணன் என்றால் ஸுலபன் என்பதாயிற்று.

7. கண்ணன் - கரியமேனியன்

வடமொழியில் க்ருஷ்ண: என்ற சொல் ப்ராக்ருதத்தில் கண்ணன் என்று வழங்கும் அப்பொழுது வடமொழிப்பொருளே இதற்குப் பொருளாகும். அதாவது வடமொழியில்

க்ருஷ்ண: என்ற சொல்லுக்குக் கரியவன் என்று பொருள். "கார்முகில் போல் வண்ணன்
என் கண்ணனை நான் கண்டேனே"

என்றவிடத்தில் "கார் காலத்து மேகம் போன்ற அழகிய கரிய திருமேனி உடையவன்"
என்று உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

"கைம்மாவுக்கு அருள் செய்த கார்முகில் போல் வண்ணன் கண்ணன், "காரார்
கருமுகில் போல் என் அம்மான் கண்ணன்", "காரமர் மேனி நம் கண்ணன்", "கார்மலி
மேனி நிறத்துக் கண்ணபிரானை", "காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணன்", "கார்த்திரள்
மாமுகில் போல் கண்ணன்"

என்று வரும் இடங்களெல்லாம் "கருமை நிறம் உடையவன்" என்ற பொருளில்
வழங்கி வந்திருப்பது வெளிப்படையாக நன்கு விளங்கும்.

8. கண்ணன் - களிக்கச் செய்பவன் (ஆனந்திப்பிக்கிறவன்)

வடமொழியில் க்ருஷ்ண: என்ற சொல்லுக்கு "ஆனந்திப்பிக்கிறவன் என்று பொருள்
கூறப்படுகிறது. அதனால், அதன் திரிபான கண்ணன் என்னும் சொல்லுக்கும் அப்பொருள்
வழங்குகிறது.

"அல்லலில் இன்பம் எல்லையில் மாயனைக் கண்ணனை" என்றவிடத்தில் கண்ணன்
சொல்லுக்கு "ஆனந்தாவஹானாவனைப் பற்றின எனக்கு ஒரு துக்கமில்லை" என்று
பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை அறியலாம்.

9. கண்ணன் - ஆச்சரிய குணசேஷிதங்களுடையவன்

கண்ணன் என்ற சொல், "மாயன்" என்ற சொல்லோடு சேர்ந்து வருகையில் இப்பொருள்
பெரும்பாலும் கூறப்படுகிறது.

"மலியும் கடரொளி மூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன்", "கண்ணனை மாயன் தன்னை",
"கடல் மலிமாயப் பெருமான் கண்ணன்"

என்ற இடங்களில் "ஆச்சரியமான குணசேஷிதங்களுடைய க்ருஷ்ணன் எத்திரம்
என்னும்படியான குணசேஷிதங்களை உடையவன்" ஆச்சரியங்களெல்லாம் தன்
பக்கவிலே காணலாம்படி இருக்கிற க்ருஷ்ணன் என்ற பொருள் கூறியிருப்பதைக்
காணலாம்.

10. கண்ணன் - அறிவு அளிப்பவன்

கண் என்பதற்கு அறிவு என்று பொருள். இதைத் திருவள்ளுவர்,

“உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்பருவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண் சாய்பவர்.

என்ற குறளில் காட்டியிருக்கிறார். இவ்விடத்தில் கண் சாய்பவர் என்பதற்கு “அறிவு
தளர்வார்” என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. இதைக் கம்ப நாட்டாழ்வார்
சூர்ப்பணகையை இராமபிரான் பார்த்தான்” என்று சொல்ல வந்த இடத்தில்,

விண்ணருள வந்ததொரு மெல்லமுதமென்ன
வண்ணமுலை கொண்டிடை வணங்க வருபோழ்தத்
தெண்ணருளி ஏழைமை துடைத் தெழு மெய்ஞானக்
கண்ணருள் செய் கண்ணனிரு கண்ணினெதிர்கண்டான்

என்று இவ்வாறு கூறுகிறார். இங்கு “ஞானக்கண் அருள் செய் கண்ணன்” என்று
இராமபிரானைக் குறித்திருப்பது நன்கு நோக்கத்தக்கது. இதற்கு மயர்வற மதிநலம்
அருளுபவன் கண்ணன் என்று பொருள்.

ஆக “கண்ணன்” என்ற சொல்லுக்கு கண்ணாயிருப்பவன், நிர்வாஹகன், எங்கும்
நிறைந்தவன், கண்ணழகன், கண்ணோட்டமுடையவன், கையாளன், கரியமேனியன், களிக்கச்
செய்பவன், ஆச்சரிய குணசேஷ்டிதங்களையுடையவன், அறிவு அளிப்பவன் என்ற பொருள்கள்
காட்டப்பட்டன. இவ்வாறு மேலும் வரும் பொருள்களையெல்லாம் இவற்றுடன் இணைத்துக்
காணலாம்.